

[Knud Lind]

Hvor mange udenlandske statsborgere fra tredjelande er indrejst og har taget ophold i Danmark, siden England trådte ind i EF?

Og endnu et spørgsmål. I sin skriftlige redegørelse skriver ministeren: »Når som nævnt nogle forældre holder deres piger væk fra skolen fra 8. klassetrin, enkelte endda fra 7. klassetrin . . .« Vi spørger: i hvor mange tilfælde foregår denne tilbageholdelse af udenlandske statsborgeres børn fra skoleundervisningen?

Hvad er årsagen til, at fremmedpolitiet i København efterhører og efterbehandler sager angående arbejds- og opholdstilladelse m.v. for så vidt angår pakistanske statsborgere, medens andre nationaliteter behandles af politiet i den politikreds, hvor indvandrerens har bopæl?

I øvrigt vil jeg spørge: er det korrekt, at fremmedpolitiet har en dansk politimand stationeret i Pakistan 6 måneder ad gangen, og hvad er årsagen til, at dansk politi er udstationeret netop i dette land? Er det, fordi man ikke har tillid til de pakistanske myndigheder?

Hvad er årsagen til, at man i kontorcirculæret angående indenrigsministeriets generelle vilkår angående udenlandske statsborgeres vandl i prøvetiden har den regel, at hvis en person, der ønsker dansk statsborgerskab – normalt skal pågældende have opholdt sig 7 år i Danmark – i prøvetiden har overtrådt færdselslovens § 53 – det vil sige spirituskørsel – forlænges prøvetiden med 1 år, og i gentagne tilfælde af spirituskørsel indsætter man en skærpente sanktion: man forlænger prøvetiden til 3 år? Det samme er ikke tilfældet, når det drejer sig om gentagne overtrædelser af straffeloven.

Ebba Strange (SF):

Da jeg gik på talerstolen første gang, sagde jeg, at jeg kunne kommentere hr. Knud Linds indlæg i anden runde. Jeg vil afstå, for det taler for sig selv. Jeg mener også, at vi med tilfredshed kan konstatere, at hr. Knud Lind er den eneste, der taler på denne måde i denne debat.

Der er adskillige forskellige ting, jeg ikke kan være enig med hr. Dyremose i – om valgret og adoptioner og den slags – men jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at der ikke er nogen, der har bakket op bag hr. Knud

Linds udtalelser, og så skal jeg heller ikke kommentere dem.

Det, jeg så skal kommentere, er to ting. For det første har jeg gjort mig til talsmand for et særligt kontor. Både indenrigsministeren og fru Jytte Andersen har kommenteret det, og fru Jytte Andersen spørger mig direkte: hvilke opgaver er det, dette særlige kontor skal løse?

Nu har spørgsmålet om udlændinges optagelse i den danske folkekirke været rejst. Jeg ved, det er et eksempel på, at det ville være rart for indvandrere, hvis der var et bestemt sted, hvor man vidste alle de problemer, der er knyttet til at være indvandrer, blev behandlet.

Jeg ved, vi har en udmærket, dygtig konsulent i socialministeriet. Men det slog mig, da kulturministeren svarede, at når de forskellige grupper, som kulturministeren talte om, skal skrive ansøgninger m.v., må de henvende sig til den, i øvrigt dygtige, konsulent, vi har i socialministeriet; det er jo ikke sociale problemer. Det er som sagt spørgsmålet om at være medlem af den danske folkekirke. Det er spørgsmålet om kulturaktiviteter. Det kan være mange forskellige problemer, de støder på. Jeg taler ikke for et specielt indvandrerministerium, men en afdeling i et ministerium. Jeg ville egentlig synes, det var mest passende, at det var indenrigsministeriet, men det vil jeg ikke lægge mig fast på nu. Der kunne man centralt samle alle de problemer, der knyttede sig til indvandrerne.

Fru Jytte Andersen siger, at det ville give indtryk af, at de var en særlig gruppe. Ja men sådan har jeg også opfattet debatten. De er en særlig gruppe. Vi har været meget enige om, at vi skal betragte det som en positiv ting, at de er i landet, men det skal dog ikke forhindre os i – og det har fru Jytte Andersen da også selv gjort – at se i øjnene, at de ikke er én særlig gruppe, men flere særlige grupper, som kulturministeren udtrykkelig gjorde opmærksom på.

Det er nemlig også vigtigt for os, synes jeg, at de er mange forskellige kulturelle grupper. Det synes jeg ikke gør noget at vi ser i øjnene. Det mener jeg er i overensstemmelse med deres egen opfattelse af deres situation i Danmark, og det er i hvert fald i overensstemmelse med min opfattelse af det at være indvandrer, det at være en udlænding, der opholder sig i et andet land.